

4. Підтримка малого та середнього бізнесу у світі (огляд інструментів і політик). Інформаційна довідка, підготовлена Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит народного депутата України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу :<http://euinfocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/28947.pdf>

УДК 338.434

Зінченко Т.А.,

студентка 4 курсу факультету фінансів

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Петренко І.П.,

н.к., к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Фінансове забезпечення розвитку аграрного сектору

Велике значення для економіки держави має аграрний сектор, адже саме на ньому вибудовується близько третини валового внутрішнього продукту країни. На сьогоднішній день існує значна потреба у розвитку цієї галузі, виведенні аграрної реформи на новий рівень, а також прискоренні темпу даного процесу. Особливість, яка існує в інвестиційному процесі сільського господарства, є висока капіталомісткість останнього у поєднанні із невисокою окупністю та сезонністю інвестицій. На все це впливають як об'єктивні, так і суб'єктивні чинники. Саме через це на аграрний сектор інвестори не звертають належної уваги порівнянні з іншими галузями для вкладення капіталу.

Велика частка авторів західної фінансової науки визначають поняття фінансового забезпечення як сукупність процесів і процедур, які використовуються керівництвом країни для здійснення фінансової діяльності держави, контролю та звітності. [1]

Найбільш значною проблемою для аграрної сфери з питань фінансування виступає саме обмеженість фінансових ресурсів при відсутності потрібних обсягів власних коштів, а також труднощі із доступом до залучених чи

запозичених фінансових ресурсів. Значна кількість науковців головними проблемами фінансування діяльності сільськогосподарських підприємств визначають: відчутне зменшення обсягів державної підтримки сільського господарства, що не дозволяє їм ефективно функціонувати; недоступність кредитних ресурсів через високі відсоткові ставки та відсутність майнової застави для ведення не лише розширеного, а й простого відтворення; відсутність стабільного фінансування у визначені періоди року, що посилює диспаритет цін. [2, стор.477]

Попри збільшення обсягів фінансування аграрного сектору потреби у фінансуванні з кожним роком зростають. Якщо у 2008 р. для проведення весняно-польових робіт на 1 га ріллі витрачалося 870 грн, то у 2011 р. витрати збільшилися у 1,5 рази, а саме до 1297 грн. Як повідомляє Державної служби статистики України, обсяг використаних капітальних інвестицій в аграрний сектор економіки за січень – грудень 2018 року порівняно з попереднім роком у цінах відповідних років збільшився на 14,0%. Втім, з урахуванням інфляції їх реальний приріст становив лише 8,5%. [3]

Аналізуючи зарубіжну практику підтримки сільськогосподарського сектору, виявили, що у провідних країнах світу існують спеціальні інститути, які займаються реалізацією інвестицій в аграрну сферу. Провідною формою інвестування є кредитування, головною особливістю якого є високий рівень державної підтримки та принципи кооперації для його реалізації.

Німеччина є прикладом країни зі змішаним типом сільськогосподарського кредитування, що передбачає функціонування комерційних банків та спеціалізованих установ на ринку кредитування. Варто також відзначити досвід французького кредитування, коли аграрний сектор економіки отримує позики головним чином від кооперативних банків. У Франції для підтримки аграріїв залучається близько 40 млрд. євро на рік. Для фермерів надаються високі пільги при кредитуванні. Так при закупівлі техніки вони можуть взяти кошти всього під 3-4% річних, а для купівлі землі – під 7%. [4]

Щодо прогнозів, яке буде фінансування аграріїв в майбутньому, то у 2018 році було спрямовано 4 166,21 млн грн., а у 2019 р. планується збільшити його до 5 908,95 млн грн. [5]. Це означає те, що зміни таки відбуваються, тобто передбачено підвищити фінансування, але чи буде воно достатнім та ефективним, наразі спрогнозувати складно.

Саме тому перспективи щодо вдосконалення фінансового забезпечення аграрного сектору вітчизняної економіки базуються полягають у доступності кредитування для дрібних сільськогосподарських виробників, а також збільшенні ефективності видатків бюджету. Проаналізувавши бюджетні обмеження та проблеми запровадження програми здешевлення банківських позик, потрібно удосконалювати альтернативні механізми фінансування аграрного сектору (лізинг, факторинг тощо), та сприяти модернізації банківського кредитування при збільшенні його цільового характеру.

Список використаних джерел:

1. Зінчук Т. А. Проблеми фінансового забезпечення сільськогосподарських підприємств / Т. А. Зінчук. // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2014. – С. 109–112.
2. Ринкова трансформація економіки АПК : [кол. монографія у 4 ч.] / За ред. П.Т. Саблука, В.Я. Амбросова, Г.Є. Мазнева. – Ч. 3 : Фінансово-кредитна система. – К. : ІАЕ, 2002.
3. Динаміка капітальних інвестицій [Електронний ресурс] // Національна академія аграрних наук України. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: http://naas.gov.ua/news/?ELEMENT_ID=4992.
4. Світові моделі підтримки сільського господарства [Електронний ресурс] // Укрінформ. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-abroad/2012230-svitovi-modeli-pidtrimki-silskogo-gospodarstva.html>.
5. Стан фінансування програм підтримки АПК у 2019 році [Електронний ресурс] // Інформаційно-аналітичний портал АПК України. – 2019. – Режим

доступу до ресурсу: <https://minagro.gov.ua/ua/pidtrimka/stan-finansuvannya-program-pidtrimki-apk-u-2019-roci>.

УДК 336.6

Зінченко Т.А.,

студентка 4 курсу факультету фінансів

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – Юркевич О.М.,

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Безготівкове суспільство та значення готівки для населення

У сучасних умовах розвитку національної економіки важливе значення мають безготівкові розрахунки. Адже саме вони зводять до мінімуму частку тіньової економіки, а також сприяють стійкості грошового обігу. Розвиток безготівкові розрахунків пов'язаний з появою і поширенням нових електронних технологій. Також важливе значення має підвищення рівня обізнаності населення як учасника банківської системи країни.

Говорячи про гроші у паперовому вигляді, то вони все менше користуються попитом у повсякденному житті, адже їм високу конкуренцію складають безготівкові кошти. На сьогоднішній день безліч платежів проводяться за допомогою банківських карток, або ж навіть за допомогою мобільних телефонів. Головна перевага нової програми безконтактних платежів - швидка і анонімна реєстрація цифрової карти VISA, яка не потребує походу в відділення банку. Крім того, розраховуватися за допомогою системи мобільних платежів The PAY в магазинах набагато швидше і зручніше, ніж готівкою. Саме це стало поштовхом для населення переходити на більш сучасні розрахунки.

У світі лідерами за безготівковими операціями є Швеція і Франція, в Канаді 57% всіх транзакцій – безготівкові. Якщо брати до прикладу Швецію, то